

ÖRNEK 1: 4 girişli bir priority encoder tasarlayınız.

Tasarıma geçmeden önce priority encoder nedir bunu öğrenelim:

Bir **priority encoder (öncelikli kodlayıcı)**, girişlerin birden fazla aktif olduğu durumlarda en yüksek öncelikli aktif girişe karşılık gelen kodlanmış bir çıkış üreten dijital bir devredir.

Temel Özellikleri:

1. **Birden Fazla Aktif Giriş:** Eğer birden fazla giriş aktif (1) olursa, encoder, en yüksek öncelikli olan girişe göre çıkış üretir.
2. **Kodlanmış Çıkış:** Giriş sayısına bağlı olarak, çıkış bir **ikili (binary)** kod şeklinde olur.
3. **Ek Çıkışlar:** Bazı encoder'lar, girişlerin hiçbirinin aktif olmadığını belirtmek için bir **geçersizlik (validity)** sinyali sağlar.

Priority Encoder Nerelerde Kullanılır?

1. **İşlemciler ve Bellek Sistemleri:**
  - Kesme sinyallerinde hangi kesmenin önce işleneceğini belirler.
2. **Dijital Sistemler:**
  - Durum kontrolü ve karar mekanizmalarında.
3. **Donanım Tasarımı:**
  - Seçici devrelerde (örneğin, birden fazla kaynağın hangi birine izin verileceğini seçmek için).
4. **Hata Tespiti ve Yönetimi:**
  - Öncelikli hata algılama sistemlerinde.

Yani, anlaşılacağı üzere bizim devremizde sayının MSB'si hangi basamaktaysa onu verecek bir sistem tasarlayacağız. İşe doğruluk tablosunu ve sadeleştirmesini çıkarmakla başlayalım:

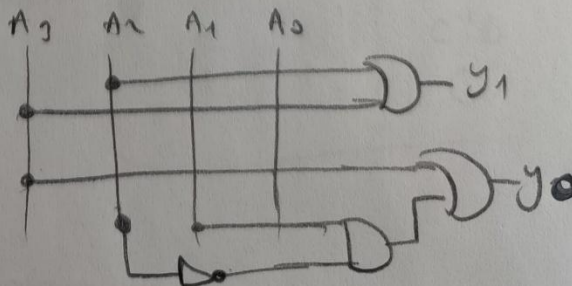
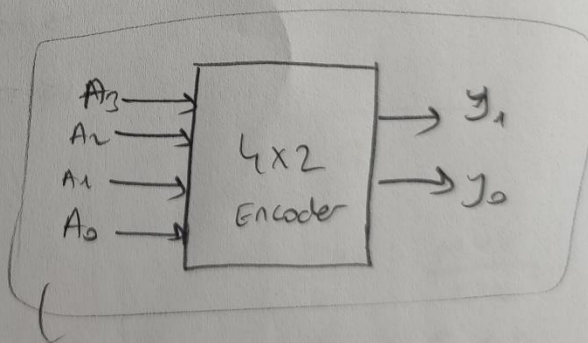
A_3	A_2	A_1	A_0	y_1	y_0
0	0	0	0	X	X
0	0	0	1	0	0
0	0	1	0	0	1
0	0	1	1	0	1
0	1	0	0	1	0
0	1	0	1	1	0
0	1	1	0	1	0
0	1	1	1	1	0
1	0	0	0	1	1
1	0	0	1	1	1
1	0	1	0	1	1
1	0	1	1	1	1
1	1	0	0	1	1
1	1	0	1	1	1
1	1	1	0	1	1
1	1	1	1	1	1

$A_3 A_2$	$A_1 A_0$	00	01	11	10
00		X			
01		1	1	1	1
11		1	1	1	1
10		1	1	1	1

$$y_1 = A_2 + A_3$$

$A_3 A_2$	$A_1 A_0$	00	01	11	10
00		X			
01		1	1	1	1
11		1	1	1	1
10		1	1	1	1

$$y_0 = A_3 + A_2' A_1$$

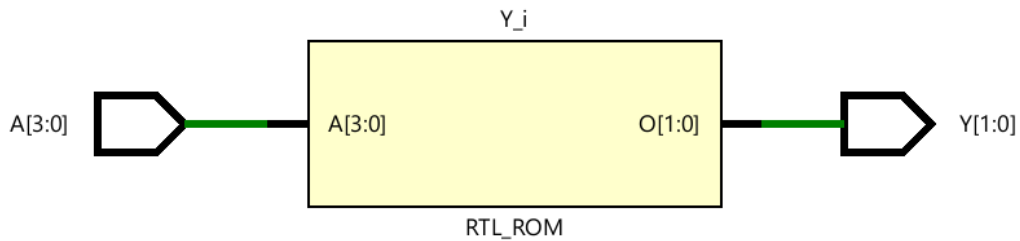
Design kodumuzu tasarlamaya başlayabiliriz:

```
module priority_encoder
#(
    parameter N = 4
)
(
    input logic [N-1:0] A,
    output logic [$clog2(N)-1:0] Y //bildiğimiz 2 tabanlı logaritmadır.
    Özellikle büyük bitlerle çalışırken sayıyı hesaplamamıza gerek kalmaz.
);

always_comb
begin
    priority case (A)
        4'b1000 : Y = 2'b11; // A[3]
        4'b0100 : Y = 2'b10; // A[2]
        4'b0010 : Y = 2'b01; // A[1]
        4'b0001 : Y = 2'b00; // A[0]
        default : Y = 2'b00;
    endcase
end
endmodule
```

(NOT: priority case yapısı sadece System verilog'a özeldir. Verilog ya da başka dillerde oluşturmak için direkt priority case modülünü kullanamazsınız.)

Design çıktımız şu şekilde olacaktır:

Artık simülasyona geçebiliriz:

```
module tb_prority_encoder
#(
    parameter N = 4
);

logic [N-1:0] A;
```

```

logic [$clog2(N)-1:0] Y;

priority_encoder
#(
    .N(N)
)

priority_encoder_Inst
(
    .A(A),
    .Y(Y)
);
initial begin

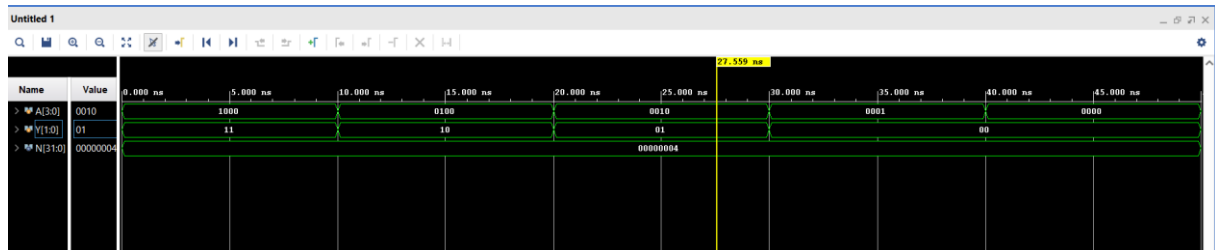
    A = 4'b1000; #10; $display("A : %b , Y : %b", A, Y); // Y = 2'b11
    A = 4'b0100; #10; $display("A : %b , Y : %b", A, Y); // Y = 2'b10
    A = 4'b0010; #10; $display("A : %b , Y : %b", A, Y); // Y = 2'b01
    A = 4'b0001; #10; $display("A : %b , Y : %b", A, Y); // Y = 2'b00
    A = 4'b0000; #10; $display("A : %b , Y : %b", A, Y); // Y = 2'b00
(default)

    $finish;
end

endmodule

```

Çalışmamızı simüle ettiğimizde sonuçlarımız şöyle çıkacaktır:


```
# run 1000ns
```

```
A : 1000 , Y : 11
```

```
A : 0100 , Y : 10
```

```
A : 0010 , Y : 01
```

```
A : 0001 , Y : 00
```

```
A : 0000 , Y : 00
```

```
$finish called at time : 50 ns : File "C:/Users/zulal/OneDrive
```

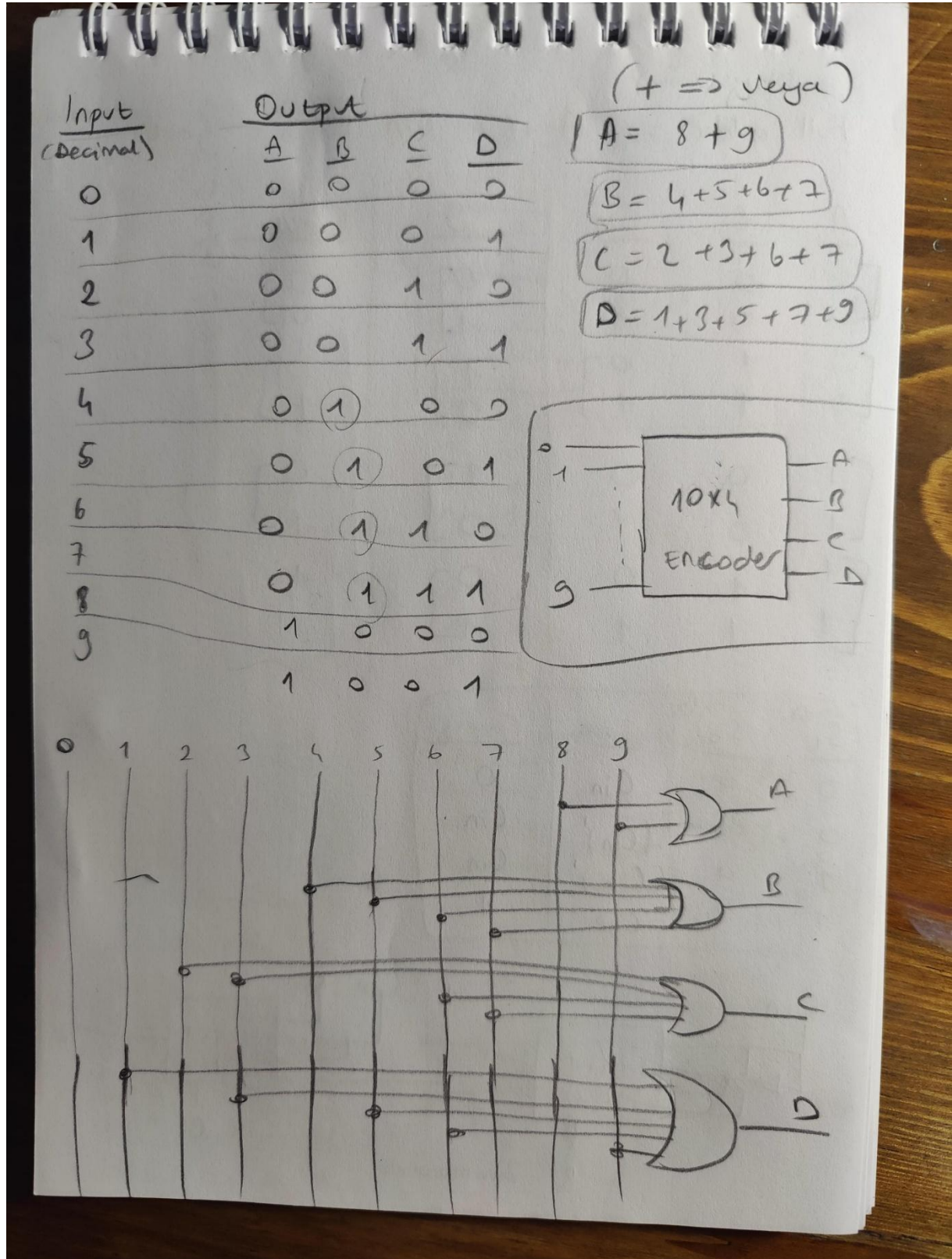
```
INFO: [USF-XSim-96] XSim completed. Design snapshot 'tb_prori
```

```
INFO: [USF-XSim-97] XSim simulation ran for 1000ns
```

← Default

ÖRNEK 2: Decimal sistemden binary sisteme dönüşüm yapan bir encoder tasarlayınız.

Öncelikle doğruluk tablosunu çıkartmakla başlayalım:

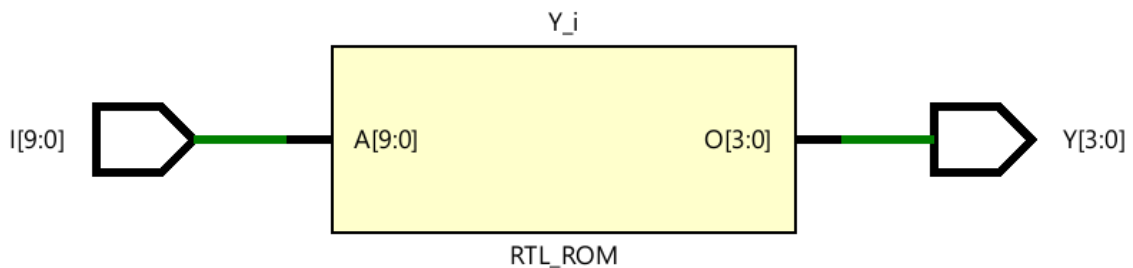

Design kodumuzu yazmaya başlayabiliriz:

```
module decimal_to_binary (  
    input logic [9:0] I,  
    output logic [3:0] Y  
);  
  
    always_comb begin  
        case (I)  
            10'b0000000001: Y = 4'd0; //d = decimal  
            10'b0000000010: Y = 4'd1;  
            10'b0000000100: Y = 4'd2;  
            10'b0000001000: Y = 4'd3;  
            10'b0000010000: Y = 4'd4;  
            10'b0000100000: Y = 4'd5;  
            10'b0001000000: Y = 4'd6;  
            10'b0010000000: Y = 4'd7;  
            10'b0100000000: Y = 4'd8;  
            10'b1000000000: Y = 4'd9;  
            default: Y = 4'd0;  
        endcase  
    end  
endmodule
```

(NOT: Hem kullanılan kaynak kitapta hem de internette kendiniz araştırdığınızda case yapısı için “casez” veya “casex” yapılarını görebilirsiniz fakat bu yapılar artık “obsolete” olarak geçerler. Kodunuzda oluşabilecek mevcut hataları (özellikle “?” gibi joker ifadeleri) normalmiş gibi görerek davranabilirler ve simülasyonda da sıkıntı çıkarmadıkları için anlayamayabilirsiniz. İş, herhangi bir FPGA kartına gömmeye gelince hatanın kendini göstereceğinden ötürü hem maliyet hem de zamandan kayıp sağlayabilirsiniz. Bu yapılar Verilog dilinde hala mevcut. System Verilog’taki “priority case” ve “unique case” yapıları Verilog’ta mevcut olmadığı için bu yapılar hala kullanılıyor fakat riskli oldukları gerçeğini değiştirmiyor. O yüzden kullanmamaya dikkat etmekte fayda var.)

Design çıktımız şu şekil olacaktır:

Şimdi de testbench kodumuzu yazalım:

```
module tb_decimal_to_binary();
    logic [9:0] I;
    logic [3:0] Y;

    decimal_to_binary decimal_to_binary(.*);

    initial begin
        for (int i = 0; i < 10; i++) begin
            I = 1 << i; // Sadece bir biti 1 yap
            #10;
            $display("I = %b --> Y = %d", I, Y);
        end
        $finish;
    end
endmodule
```

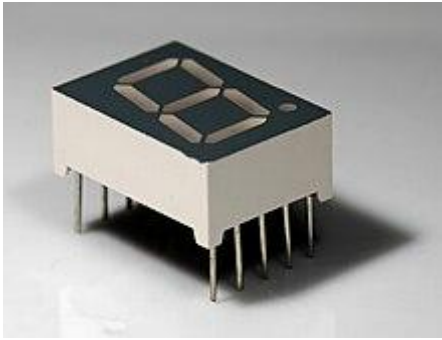
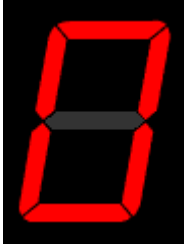
Sonuçlarımız şu şekil görünecektir:


```
# run 1000ns
I = 0000000001 --> Y = 0
I = 0000000010 --> Y = 1
I = 0000000100 --> Y = 2
I = 0000001000 --> Y = 3
I = 0000010000 --> Y = 4
I = 0000100000 --> Y = 5
I = 0001000000 --> Y = 6
I = 0010000000 --> Y = 7
I = 0100000000 --> Y = 8
I = 1000000000 --> Y = 9
$finish called at time : 100 ns : File "C:/Users
INFO: [USF-XSim-96] XSim completed. Design snaps
) INFO: [USF-XSim-97] XSim simulation ran for 1000
```

ÖRNEK 3: Bir “BCD to 7 segment decoder”ı System Verilog ile tasarlayınız.

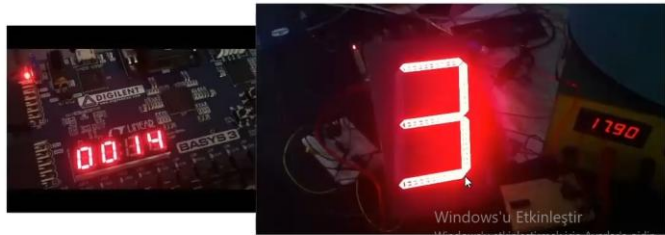
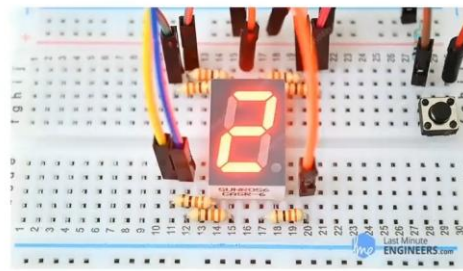
Öncelikle yedi segmentli LED görüntü modülü nedir bunu öğrenelim. Yedi segment LED görüntü modülü ondalık sayıların gösteriminde kullanılan elektronik bir görüntülme cihazdır. Yedi segment göstericiler dijital saatlerde, elektronik sayaçlarda ve diğer birçok elektronik cihazda sayısal bilgi görüntülemek için yaygın olarak kullanılmaktadır. Çizgi şeklindeki LED ya da LCD parçaların sekiz rakamının görünüşüne benzer şekilde bir modül üzerine dizilmesi ile oluşturulur. Her bir parçanın uçları modülün alt kısmında bulunan ayrı bir bacaklara bağlıdır. Görüntü belirli bacaklar bir devreye bağlanıp LED ya da LCD parçalar üzerinden akım geçmesi sağlanarak üretilir.

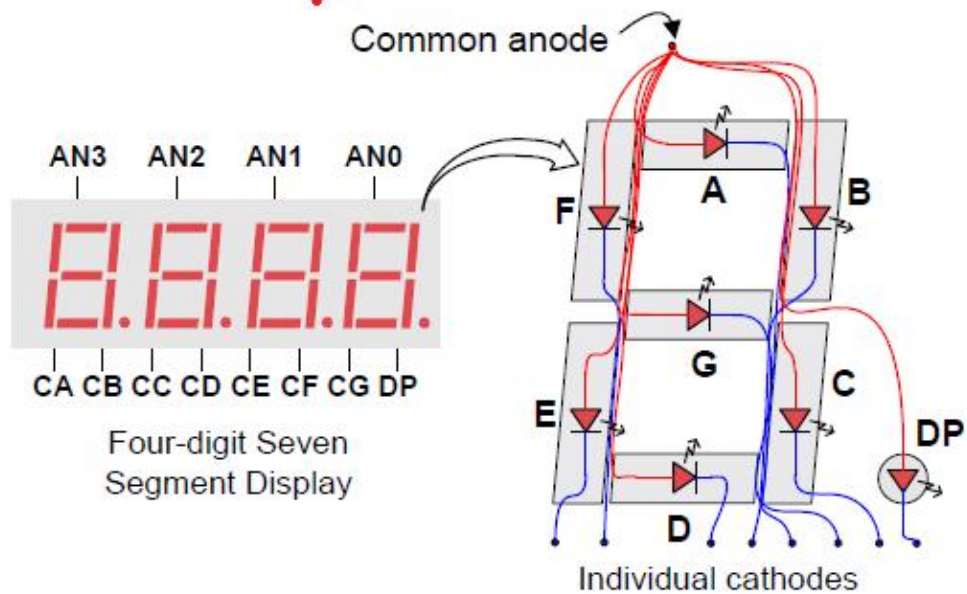
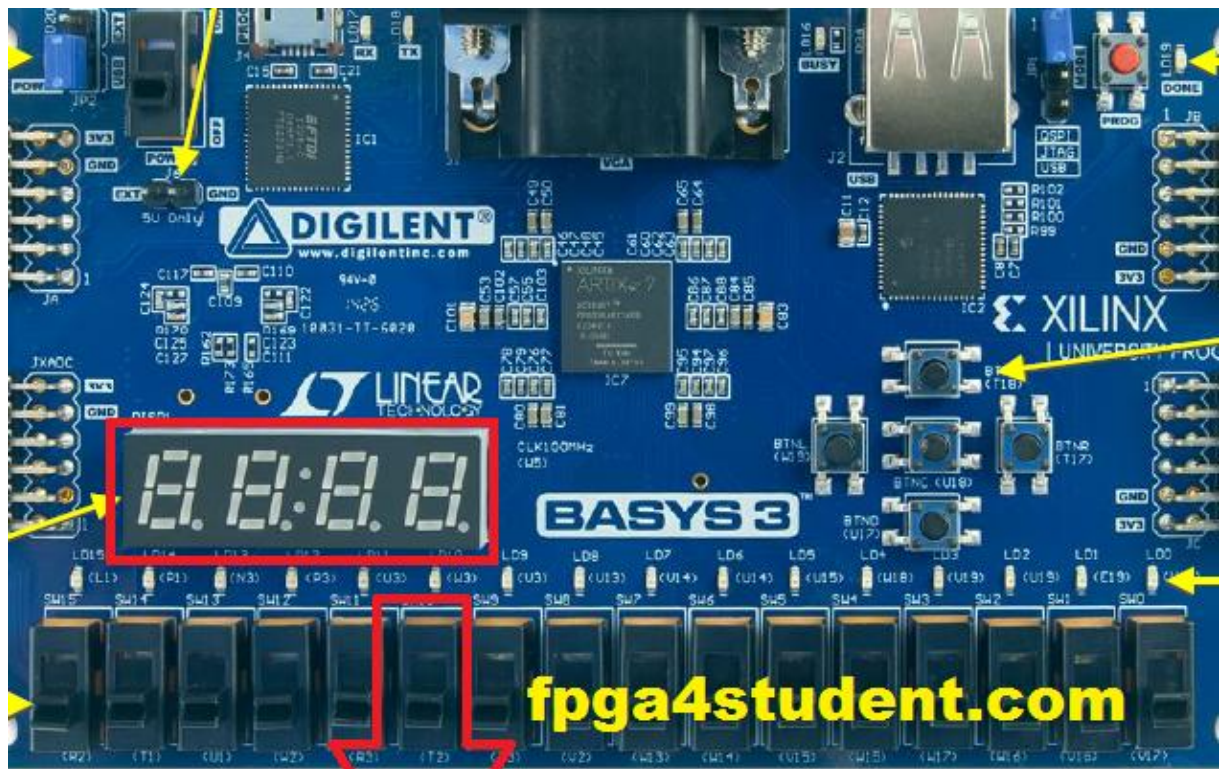
Günlük hayatta asansörler, dijital saatler gibi kullanım yerlerinin yanı sıra FPGA kartlarının üzerinde ve daha bir çok alanda kullanılır.

7 parçalı gösterge

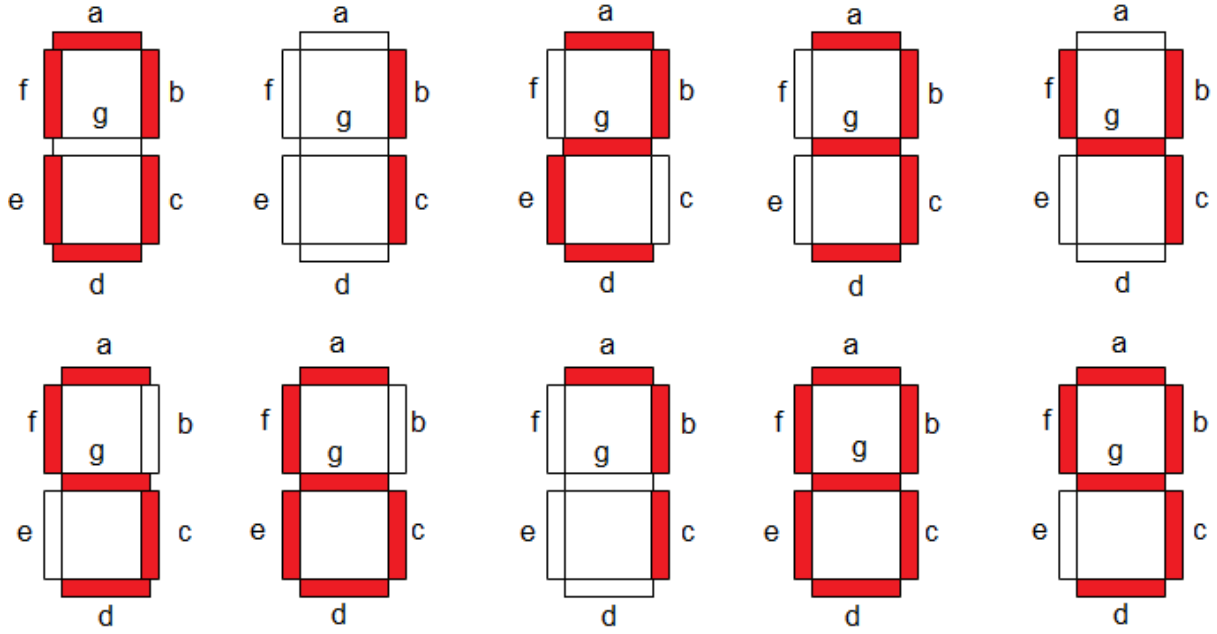
	BCD	A	B	C	D	E	F	G
0	0000	1	1	1	1	1	1	
1	0001		1	1				
2	0010	1	1		1	1		1
3	0011	1	1	1	1			1
4	0100		1	1			1	1
5	0101	1		1	1		1	1
6	0110	1		1	1	1	1	1
7	0111	1	1	1				
8	1000	1	1	1	1	1	1	1
9	1001	1	1	1	1		1	1

Devre şemamızın mantığına geçecek olursak:

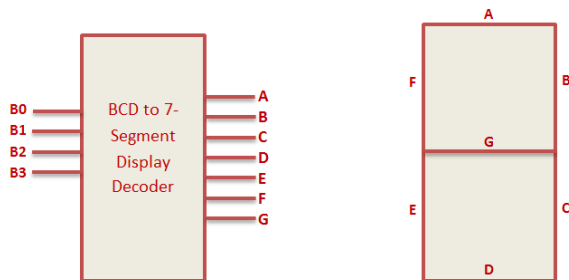

Sayılar bu şekilde görünecektir. Örneğin “0” sayısı için **a,b,c,d,e ve f** ledlerinin yanması gerekir ve tasarlayacağımız devrede bunun binary olarak karşılığı “111110” olacaktır.

Tüm sayılar için durum şöyle gözükcektir:

Decimal abcdefg (7 segment output)

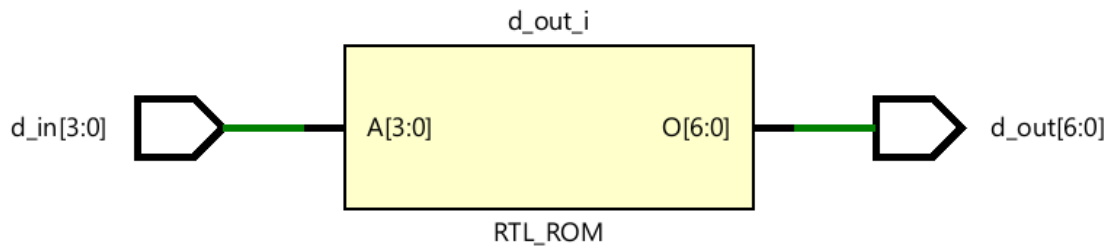
0 → 1111110
1 → 0110000
2 → 1101101
3 → 1111001
4 → 0110011
5 → 1011011
6 → 1011111
7 → 1110000
8 → 1111111
9 → 1111011

Design kodumuzu yazmaya başlayabiliriz:

```
module bcd_to_7_segment_decoder(  
    input logic [3:0] d_in,  
    output logic [6:0] d_out  
);  
  
    always_comb  
    begin  
        case(d_in)  
            4'b0000: d_out = 7'b1111110; //0  
            4'b0001: d_out = 7'b0110000; //1  
            4'b0010: d_out = 7'b1101101; //2  
            4'b0011: d_out = 7'b1111001; //3  
            4'b0100: d_out = 7'b0110011; //4  
            4'b0101: d_out = 7'b1011011; //5  
            4'b0110: d_out = 7'b1011111; //6  
            4'b0111: d_out = 7'b1110000; //7  
            4'b1000: d_out = 7'b1111111; //8  
            4'b1001: d_out = 7'b1111011; //9  
            default: d_out = 7'b0000000;  
        endcase  
    end  
endmodule
```

Design çıktımız şöyledir:

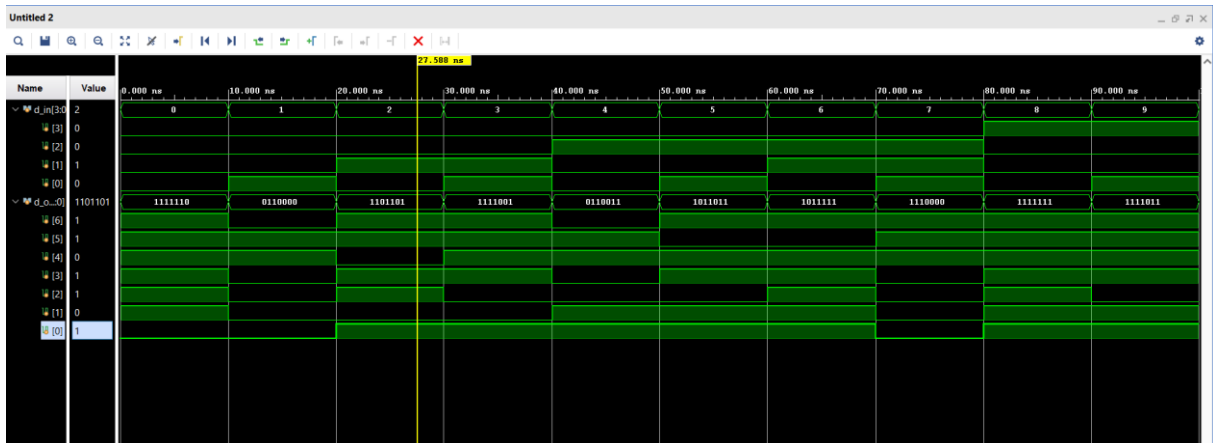
Artık testbench kodumuzu yazmaya başlayabiliriz:

```
module tb_bcd_to_7_segment_decoder();
    logic [3:0] d_in;
    logic [6:0] d_out;

    bcd_to_7_segment_decoder bcd_to_7_segment_decoder(.);

    initial begin
        for(int i = 0; i<10; i++)
            begin
                d_in = i;
                #10;
                $display("d_in: %d --> d_out: %b",d_in, d_out); // inputları
                decimal olarak görelim
            end
        $finish;
    end
endmodule
```

Simülasyon çıktılarımız şu şekilde olacaktır:


```
# run 1000ns
d_in: 0 --> d_out: 1111110
d_in: 1 --> d_out: 0110000
d_in: 2 --> d_out: 1101101
d_in: 3 --> d_out: 1111001
d_in: 4 --> d_out: 0110011
d_in: 5 --> d_out: 1011011
d_in: 6 --> d_out: 1011111
d_in: 7 --> d_out: 1110000
d_in: 8 --> d_out: 1111111
d_in: 9 --> d_out: 1111011
$finish called at time : 100 ns : File "C:/Use
INFO: [USF-XSim-96] XSim completed. Design sna
INFO: [USF-XSim-97] XSim simulation ran for 10
```